

FRANJEVAČKA CRKVA
SV. IVANA KRSTITELJA U ZEMUNU
TJEDNE OBAVIJESTI
GODINA XII. broj 578 12. veljače 2023.

ŠESTA NEDJELJA KROZ GODINU (A)

REČENO JE STARIMA ... A JA VAM KAŽEM.

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima:
»Nemojte misliti da sam došao ukinuti Zakon ili Proroke. Nisam došao ukinuti, nego ispuniti. Zaista, kažem vam, dok ne prođe nebo i zemlja, ne, ni jedno slovo, ni jedan potezić iz Zakona neće proći, dok se sve ne zbude. Tko dakle ukine jednu

od tih, pa i najmanjih zapovijedi i tako nauči ljude, najmanji će biti u kraljevstvu nebeskom. A tko ih bude vršio i druge učio, taj će biti velik u kraljevstvu nebeskom.«
Uistinu kažem vam: ne bude li pravednost vaša veća od pravednosti pismoznaca i farizeja, ne, nećete ući u kraljevstvo nebesko.

Čuli ste da je rečeno starima: Ne ubij! Tko ubije, bit će podvrgnut sudu. A ja vam kažem:

Svaki koji se srdi na brata svoga, bit će podvrgnut sudu. A tko bratu rekne 'Glupane!', bit će podvrgnut Vijeću. A tko reče: 'Luđače!', bit će podvrgnut ognju paklenomu. Ako dakle prinosiš dar na žrtvenik pa se ondje sjetiš da tvoj brat ima nešto protiv tebe, ostavi dar ondje pred žrtvenikom, idi i najprije se izmiri s bratom, a onda dođi i prinesi dar. Nagodi se brzo s protivnikom dok si još s njim na putu,

da te protivnik ne preda sucu, a sudac tamničaru, pa da te ne bace u tamnicu. Zaista, kažem ti, nećeš izići odande dok ne isplatiš do posljednjeg novčića. Čuli ste da je rečeno: Ne čini preljuba! A ja vam kažem: Tko god s požudom pogleda ženu, već je s njome učinio preljub u srcu. Ako te desno

oko sablažnjava, iskopaj ga i baci od sebe. Ta bolje je da ti propadne jedan od udova, nego da ti cijelo tijelo bude bačeno u pakao. Ako te desnica tvoja sablažnjava, odsijeci je i baci od sebe. Ta bolje je da ti propadne jedan od udova, nego da ti cijelo tijelo ode u pakao. Rečeno je također: Tko otpusti svoju ženu, neka joj dade otpusnicu. A ja vam kažem: Tko god otpusti svoju ženu - osim zbog bludništva - navodi je na preljub i tko se god otpuštenom oženi, čini preljub. Čuli ste još da je rečeno starima: Ne zaklinji se krivo, nego izvrši Gospodinu svoje

zakletve. A ja vam kažem: Ne kunite se nikako! Ni nebom jer je prijestolje Božje. Ni zemljom jer je podnožje njegovim nogama. Ni Jeruzalemom jer grad je Kralja velikoga! Ni svojom se glavom ne zaklinji jer ni jedne vlasi ne možeš učiniti bijelom ili crnom. Vaša riječ neka bude: 'Da, da, - ne, ne!' Što je više od toga, od Zloga je.

Mt 5, 17-37

NISAM DOŠAO DOKINUTI NEGO DOPUNITI ZAKON (ISUS)

Poruka današnjeg Isusovog govora je njegov odnos prema naravi, zakonu. U SZ. Zakon znači naravni zakon, zakon koji je struktura čovjekova. Bilo bi normalno da je taj naravni zakon svakom čovjeku 'poznat' i da se po njemu ponaša, međutim niti prirodni zakon kod čovjeka nije nešto 'fiksno', određeno. Čovjekova sloboda je 'šira' od njegove naravi. Ili bi mogli reći da je čovjekova narav nešto što je otvoreno i što treba 'dovršiti'.

U ovome smislu i možemo govoriti da je čovjeku potrebno spoznati svoje mogućnosti i svoju odgovornost prema samom sebi. Čovjekova narav nema isto značenje kao narav životinja. Kod životinja je narav determinirana, dok kod čovjeka je uvijek to razumska narav, što znači otvorena i nedovršena. Čovjek treba postati svjestan svoje naravi, svjestan njezine veličine i univerzalnosti. Nijedna životinja skoro ne može raditi protiv svoje naravi.

Njihova narav je dovršena i određena, dok čovjek može raditi i protiv svoje 'naravi' baš zato što je ona božanski nedeterminirana. Čovjekova narav je narav koja sadrži i duh, duhovnu dimenziju. S ovog osnova možemo reći da je čovjek po naravi božansko biće i religiozno biće. On treba transcendenciju da ostvari svoju narav, a ako ne ostvari svoju narav ne ostvaruje samoga sebe. U sadržaj čovjekove naravi ulazi i ono što on 'shvati i nauči' kao svoju vlastitost sad ili koju treba

steći.

Po ovome shvaćanju ljudske naravi može se govoriti da postoji porast ljudske naravi, i da je vrlo teško naći konsenzus o ljudskoj naravi. Da li je isto naravno za jednog 'divljeg' i za jednog 'civiliziranog' čovjeka?

Osnovni elementi su im zajednički, ali cijela duhovna nadgradnja (koja je također naravna) razlikuje se. Neki ljudi se mogu spustiti ispod razine svoje naravi a drugi se mogu uzdići iznad svoje naravi. Čovjek je istovremeno naravno i nadnaravno biće.

Može biti niži od životinje i veći od anđela, iako mu je mjesto između životinje i anđela (Toma Akvinski). SZ. je ipak formulirao 'minimum' zajedničkog za narav ljudskog bića. To su deset Božjih zapovijedi, koje nalazimo također i kod Egipćana. One su osnovni principi od kojih ne bi smio odstupiti niti jedan čovjek. Te principe ne bi smio prekršiti čovjek bez obzira razumijevao ih ili ne razumijevao. Deset zapovijedi su principi naravi i Boga.

One povezuju čovjeka sa zemljom i s Bogom. Kroz njih čovjek ostvaruje svoje ljudske mogućnosti, svoju slobodu i svoje mišljenje. Isus stavlja vrlo veliku odgovornost na svakog čovjeka, osobito 'učitelja' da se druge ne nauči (upozna) sa zakonima naravi. Bit će najmanji onaj koji druge nauči krivom pojmu naravi. Koliko li danas razilaženja u shvaćanju i učenju ljudske naravi. Mnoge stvari protu naravne usvajaju se kao naravne.

Marijan Jurčević, OP

DOPUNA ZAKONA JE LJUBAV

Na šestu nedjelju kroz godinu čujemo Isusove riječi: "Ne mislite da sam došao ukinuti Zakon ili Proroke. Nisam došao ukinuti, nego ispuniti." Sjetimo se da je Mojsije dobio Dekalog - dvije kamene ploče sa deset zapovjedi, na jednoj su tri zapovjedi koje uređuju naše odnose sa Bogom, a na drugoj sedam koje govore o odnosima među nama ljudima. Ove zapovjedi nisu urezane samo na kamenim pločama već su na neki način urezane i u srcima svih ljudi - kao moralni zakon. To je zakon, to su pravila po kojima nam je živjeti. Sin Božji nije došao taj zakon, te zapovjedi, dokinuti, ukinuti, obezvrjediti ili odbaciti, već naprotiv - dopuniti, ispuniti, obogatiti i osnažiti. Učinio je to rekavši: "Zapovijed vam novu dajem" - to je zapovijed ljubavi. Ljubav je to što Dekalogu daje novu dimenziju i novu snagu i novi duh. Ljubav je dopuna zakona. Ljubav je ono što proširuje i produbljuje zakon, čini ga novim te nas snažnije upućuje da ga možemo sveobuhvatno oživotvoriti na putu našeg spasenja. Tako zapovijed "Ne ubij" nije samo ne ubij fizički već znači ljubi bližnjega svoga, čuvaj ga, pomози mu, nemoj se srditi na njega, ne povrijedi ga svojom riječju - nije on glupan niti

luđak, pomiri se s bratom prije no što doneseš dar na žrtvenik. Zapovijed: "Ne učini preljub" ne odnosi se samo na neposredni čin preljuba već je to prijestup i kada netko s požudom pogleda ženu - već je s njome učinio preljub u srcu, a preljub je i ostaviti svoju ženu i otići k drugoj. Traži se od nas da budemo odlučni i jasni u riječima - "Vaša riječ neka bude: 'Da, da, - ne, ne!' Što je više od toga, od Zloga je." Tako možemo govoriti o svakoj zapovjedi. Kroz dopunu zakona Isus nas poziva da ljubimo, ali i da se oslobodimo svega onoga što nas ometa da živimo i ostvarujemo ljubav, kako u djelima, tako i u mislima, tako i u riječima - "Ako te desnica tvoja sablažnjava, odsijeci je i baci od sebe. Ta bolje je da ti propadne jedan od udova, nego da ti cijelo tijelo ode u pakao." Pozvani smo pokazivati i živjeti ljubav ne samo u djelima već i u mislima i riječima da bi nam srca zbilja bila čista. Isus nas po dopuni zakona poziva da uređujemo, usmjeravamo, utemeljujemo i oživotvorujemo svoje misli, razmišljanja i riječi u ljubavi jer to su izvori naših djela. Isto je kada govorimo o odnosu prema Bogu tako i u odnosima prema ljudima. To je dopuna i ispunjenje zakona - ljubav. Ljubav je ona nepresušna energija koju nam Sin Božji nudi i badava daje kroz dopunu zakona. On tu ljubav ne samo da nam nudi i daje, on nas poziva na nju, on je tu ljubav pokazao i dokazao svojim životom i žrtvom na križu - dopunio je zakon i ispunio ga. Prihvatanjem i odgovaranjem na tu ljubav, koja dopunjuje zakon, Isus nas vodi u stvarnost blaženstava o kojima smo razmišljali prije četrnaest dana.

Josip

KARNEVALI, POKLADE, MAŠKARE, FAŠNIK, MESOPUST, ...

...razni su nazivi za narodne običaje koji potječu iz pretkršćanskih vremena i obuhvaćaju prerusavanje, maskiranje, vesele ophode i povorke sa zaglušujućom bukom u kojoj se pojedine osobe ismijavaju ili im se ruga, neka dešavanja izvrću i kritiziraju, raznovrsne šaljive zabave, a nerijetko i ludovanja i razuzdanost. Izvorno, to su veselja neposredno pred korizmu u kojoj će se ljudi potpuno ili značajnije uzdržavati od mesnih jela. Otud i naziv ovih svečanosti - "karneval" koji potječe od latinskih riječi "carno" - meso i "de vale" - odustajati, napuštati - simbolično napuštanje ili uzdržavanje od mesa.

U naše vrijeme u gradskim sredinama poklade karakteriziraju i kostimirane povorke i plesne zabave na središnjim ulicama i trgovima sa velikim brojem sudionika i gledatelja. Mora se reći da sve ovo nema utemeljenja u vjeri. To su narodni običaji.

No, nažalost svjedoci smo da ova zbivanja često postaju i mjesta, izvori, vrijeme i prilike za raznorazne grijehe neprikladna činjenja. Mi na ovim prostorima možda nemamo karnevala poput nekih mjesta gdje su oni potpuno komercijalizirani i gube izvorni duh, ali imamo divnu priliku da za one koji imaju i sudjeluju u tim pokladnim svečanostima moliti kako bi to činili u kršćanskom duhu, po načelima ljubavi, u dostojanstvu djece Božje. Budimo ovih dana sudionici tog nevidljivog karnevala molitve i tihi djelatelji poklada duhovnih radosti.

Josip

TJEDNI KALENDAR

PONEDJELJAK, 13. veljače

Katarina Ricci; Kristina; Božica; Pavao

UTORAK, 14. veljače

Sv. Ćiril i Melodije; Sv. Valentin; Zdravko

SRIJEDA, 15. veljače

Klaudije Col; Vitomir; Agapa; Faust

ČETVRTAK 16. veljače

Julijana; Danijel; Onezim; Miljenko

PETAK, 17. veljače

Sedam utemeljitelja Reda Slugu BDM;

SUBOTA, 18. veljače

Šimun, Bemardica, Gizela; Vilim

NEDJELJA, 19. veljače

7 NKG; Konrad; Ratko; Blago

RASPORED

EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9 i u 17 sati.

Radnim danom - utorkom

četvrtkom i petkom u 17 sati.

Ponedjeljkom, srijedom

subotom nema svetih misa.